

prima instanță: Gh.Popa
instanța de apel: A.Gheorghieș, N:Chircu, V.Harmaniu

nr.3ra-1593/13

Î N C H E I E R E

25 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Raisa Nicolaev, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Raisei Nicolaev împotriva Școlii Profesionale din or.Telenești cu privire la anularea sancțiunii disciplinare, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 30 mai 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Raisa Nicolaev și menținută hotărîrea Judecătoriei Telenești din 27 noiembrie 2012,

c o n s t a t ă

La 24 septembrie 2012 Raisa Nicolaev a depus cerere de chemare în judecată împotriva Școlii Profesionale din or. Telenești cu privire la anularea sancțiunii disciplinare.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la 20 august 2004 prin ordinul nr.89 a directorului Școlii Profesionale din or.Telenești a fost angajată în funcția de profesoară de chimie.

La 02 septembrie 2011 prin ordinul nr.48 a fost stabilită sarcina pedagogică pentru cadrele didactice conform planurilor de învățămînt pentru anul de studii 2011-2012, iar reclamantei fiindu-i stabilite 257 ore, iar la 17 noiembrie 2011 prin ordinul nr.67 i-a fost completată sarcina pedagogică cu încă 68 ore.

La 26 iunie 2012 i-a fost adus la cunoștință ordinul nr.17 din 23 iunie 2012 prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „muștrare aspră” pentru încălcarea disciplinei de muncă, manifestată prin lipsa de la serviciu în zilele de 18, 20 și 21 iunie 2012.

Consideră reclamanta ordinul ilegal, deoarece la unitate nu există orar prin care ar fi stabilită durata timpului de muncă pentru cadrele didactice în perioada vacanțelor elevilor, cu toate că Convenția Colectivă nr.2 din 12 ianuarie 2011 pe anii 2011-2015 în pct.2 dispune că durata timpului de muncă a salariaților se reglementează prin

orar/schemă orară a lecțiilor, contractul individual de muncă, contractul colectiv de muncă și Regulamentul intern al unității. În perioada vacanțelor elevilor și ale studenților durata timpului de muncă a cadrelor didactice poate fi stabilită conform unui orar, adoptat de angajator, cu acordul comitetului sindical.

Consideră reclamanta că pîrîta impune sancțiuni pentru absența de la serviciu în zilele nereglementate ca fiind zile lucrătoare.

Mai menționează că în ordinul de tarificare de la unitate nu este prevăzută achitarea salariului cadrelor didactice pentru altă activitate decît petrecerea lecțiilor conform sarcinilor pedagogice în numărul de ore stabilite.

Solicită reclamanta anularea ordinului nr.17 din 23 iunie 2012 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare aspră.

Prin hotărîrea Judecătorei Telenești din 27 noiembrie 2012 acțiunea a fost respinsă.

Prin Decizia Curții de Apel Bălți din 30 mai 2013 a fost respins apelul declarat de către Raisa Nicolaev și menținută hotărîrea Judecătorei Telenești din 27 noiembrie 2012.

La 31 iulie 2013 Raisa Nicolae a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 30 mai 2013, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie admisă integral acțiunea.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu decizia instanței de apel, deoarece aceasta a interpretat și aplicat greșit normele de drept material și anume nu a aplicat legea care trebuia aplicată, a interpretat eronat legea.

Studiind temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Raisa Nicolae nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Raisa Nicolae în esența lor sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Raisa Nicolae ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Raisa Nicolae se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat